

Bůh se zbláznil kvůli člověku

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás v tento první svátek vánoční, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha Svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Tit 2, 11-13)

11 Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem

12 a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku

13 a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.

Píseň: S 339

Modlitba:

Hospodine, náš Bože a Otče! Splnil si svá zaslíbení. Ani jedno si nezrušil. A v temnotách zazářilo světlo. Ti, kdo na tebe očekávali, nebyli zahanbeni. Plačící byli potěšeni. Protrhl si nebesa a sestoupil. Poslal si k nám Mesiáše. Tvůj milý Syn se narodil jako člověk a stal se naším bratrem. Proto se smíme i my dnes připojit ke všem tvým zástupům a zaspívat: Sláva na výsostech Bohu! Prosíme tě: Daruj nám všem, malým i velikým, abychom jako pastýři a mudrci všeho zanechali a spěchali k tomu narozenému betlémskému děťátku. Dej, abychom si radost, kterou nás chceš obdařit, neponechávali pro sebe, ale nesli ji všem. Pomoz nám k tomu svým svatým Duchem. Amen.

I. Čtení: (Iz 52, 7-10)

Milí bratři a milé sestry v PJ Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Izaiáše v 52 kapitole, od 7-10 verš.

7 Jak líbezná je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“

8 Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón.

9 Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém.

10 Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží Slovo a ve svém srdci jej zachovávají. Amen

Píseň: 278

Kázání: (J 1, 9-14)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana v 1 kap., od 9-14 16 verš. Tam čteme:

9 Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa.

10 Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.

11 Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.

12 Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

13 Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.

14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu,

advent byl čas čekání, vánoce jsou čas setkání. Všichni se máme o svátcích setkat v Betlémě.

Evangelista Jan vkládá svůj úžas nad největší a nejmimořádnější událostí lidských dějin do **slov:** „*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ Ano, je to úžasné, že **Boží láska se nás ujala**, vzala na sebe naši lidskou bezmocnost. Že sám Bůh přichází, aby nás spasil a zachránil. A tento lidský úžas nad divem Boží lásky v Kristu, od století ke století nijak neslábne, člověk se nad ním zamýšlí, poznává sebe a svět kolem sebe.

Kolik malířů se pokoušelo zachytit setkání nebe se zemí v betlémských jeslích. Nebo básníci třeba takhle:

*„Vstávají ze snu pastýři a diví se a žasnou.
A bez váhání zamíří, kde vidí hvězdu jasnou.
Nad holým chlévem z kamení, co hledí dolů k městu,
hoří tam Boží znamení a ukazuje cestu.
Svolává k chlévu ze všech stran i anděly i lidi.
A kdo má srdce dokořán, každý to světlo vidí.
A kdo má srdce dokořán, ten slyší z nebe zvony.
Sbíhá se, sbíhá ze všech stran těch srdcí milióny.
A pokud časem bude čas, a srdce otevřená,
budou se sbíhat zas a zas a padat na kolena.
Před králem věků v jeslích a zpívat s celým světem:
„Bud' sláva Bohu v nebesích a pokoj Božím dětem.“*

Div vánočního zrození ve chlévě z chudé lidské maminky, to není jen líbivý rámeček naší křesťanské víry. Je podstatnou částí naší víry v Krista.

Div vánoc - z mnoha stran se dá o něm přemýšlet, jeho radosti nevyčerpáme nikdy do dna. Vánoční Jezulátko je obklopené tajemstvím a divy. Ale přes všechny andělské zpěvy, přes všechny tajemné události kolem jeho narození, přes to všechno tu **začíná žít člověk**. Člověk, teď ještě jen človíček, který má jako každé lidské dítě hlad a žízeň. Jak poroste, bude poznávat lidskou radost a lidský smutek. Bude činnorodý a unavený. Bude cítit bolest jako my, pozná strach ze smrti. Jako my půjde životem mezi mnoha nepřáteli a málo přáteli. Nebude lichotit mocným a zlým. Co bude říkat a dělat, bude plné lásky. Jeho kázání, ať budou o čemkoli, budou se vždy zabývat jen jedním jediným: **Tebou!**

Budou nás znovu a znovu vyzývat, abychom se neuzavřeli do sebe, nežili jen pro sebe, ale abychom se otevřeli pro druhé. Jeho spory s lidmi budou časté a budou mít různé příčiny, ale v podstatě při nich půjde vždycky jen o jedno: Zda člověk je tu pro předpisy, nebo zda předpisy jsou tu pro člověka. **S hříšníkem tento Ježíš nikdy neztratí trpělivost**. Dává mu čas a novou šanci. Více chce dosáhnout milosrdenstvím než tvrdostí. Tak to dělá láska.

Tento Ježíš bude žít jako člověk pro druhé. Ale teď, teď je Ježíš ještě novorozeně. Teď se dítě Ježíš vydává do rukou lidí. Co s ním budou lidé dělat? Z lidí tehdejších, z jeho současníků, se o něj zajímá málokdo. Přichází na svět v noci za městem, v chudobě mezi zvířaty a žlabem na krmení dobytka. Tuhle slámu a chlév mu nezávidí nikdo.

Jenže Ježíš se stal člověkem pro nás. Bratře, sestro, staneme se i my člověkem pro druhé?

Malé dítě v jeslích patří neodmyslitelně k poezii vánoc. Na první pohled se Ježíšek nijak neliší od ostatních novorozenat. Legendy a lidové tradice by mu rády připsaly zázraky a neobyčejné projevy, ale **evangelium je mnohem strážlivější**. Je to dítě jako každé jiné. Až na to, že se kolem něj děje něco zvláštního: pastýři se na něj přicházejí podívat, hvězdopřevodci z východu mu přinášejí vzácné dary. Pastýři vyprávějí o tomto obyčejném dítěti zvláštní podivuhodné věci. Zvěst o něm se rozšiřuje: je to dávno vytoužený Zachránce, Boží Syn, který se vtělil pro nás. Toto dítě je dáno nám.

Bůh se natolik angažuje pro nás, natolik je s námi solidární, že přijímá náš úděl. Stává se člověkem, aby nám byl bližší. Bere na sebe všechno to, co patří k našemu životu: v dítěti se stává

dokonce křehkým, slabým a zranitelným. Natolik se **Bůh zbláznil kvůli člověku**, tak mu chtěl být blízko.

Bůh tedy nepřistupuje k nám s mocí a slávou, ale ve slabosti. Abychom se ho nebáli. Abychom před ním neutíkali, zdrceni Božím majestátem.

Malý Ježíš je skutečně Bůh pro člověka: je to Bůh s lidskou tváří, pro nás přijatelný. Může se k němu přiblížit mocný i slabý, chudý bezdomovec i bohatý obchodník, hříšný nebo ctnostný. Pro každého je toto dítě přijatelné a blízké. Malý Ježíš nám ukazuje, že Bůh není pro nás nebezpečný. On je na naší straně, pro nás.

V malém Ježíši se Bůh zjevuje jako Bůh na míru člověka, dosažitelný každému bez rozdílu.

Bůh se stal člověkem. Proč vlastně? Zřejmě proto, abychom my lidé zůstali lidmi, abych i já se stal člověkem! Stane se letos o vánocích ze mne, z tebe, z nás vánoční člověk?

Trochu ticha by nám jen prospělo, abychom slyšeli ten tichý Boží hlas, který nás oslovuje.

Amen

Píseň: 299

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Dobrotivý Bože a náš nebeský Otče, předstupujeme před tvou svatou tvář ve jménu Pána Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Spasitele. V upřímné lítosti Ti vyznáváme své viny. Svou neposlušností jsme přestupovali tvůj zákon a svou lehkomyšlností a sobectvím jsme rozmnožili své dluhy vůči Tobě i svým bližním. Víme, že si nezasloužíme nic než tvé odsouzení. Avšak prosíme pro tvého milého Syna Ježíše Krista, kterého si poslal jako záchranu pro nás, aby skrze Něho nám byli odpuštěné naše hříchy.

Samému Pánu Bohu, který zná všechna naše myšlení, slova i činy, upřímně se vyznáváme:

1. Vyznáváte, že jste proti Pánu Bohu zhřešili? / Vyznáváte-li, odpovězte: **VYZNÁVAME**.
- vyznávat své hříchy máme, protože věrný jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil naše hříchy a očistil nás ode všech nepravostí.
2. Věříte, že Bůh, Otec nebeský, pro zásluhy svého milého Syna, Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, se nad vámi smiluje a odpustí vám? /Věříte-li, odpovězte: **VĚŘÍME**.
- věřit ovšem máme, neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný
3. Odpouštíte všem, kdo se proti vám provinili, nebo vám, jakkoliv ublížili? Odpouštíte-li, odpovězte: **ODPOUŠTÍME**.
- na odpuštění zapomínat nemáme, protože i nám už bylo hodně odpuštěno.

A tak když toto všechno vyznáváte, věříte a odpouštíte s pomocí Boží - přijměte do svých srdcí slovo milosti:

Slovo milosti: (2Kor 4, 5-6)

A. Text:

5 *Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána.*

6 *Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově.*

B. Pozdrav pokoje: „*Podejte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění*“.

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Slova ustanovení: (1 K 11, 23-26)

23 *Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,*

24 *vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“*

25 *Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“*

26 *Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.*

Epikléze (modlitba):

Milostivý Bože pohleď na nás a vyslechni naše modlitby. Ke komu bychom šly, Pane, Ty máš Slova věčného života. K Tobě chceme jít, Bože náš. Tvá přítomnost je našim světlem, Tvá blízkost, nám přináší pokoj a bezpečí. Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť vše je připraveno. Ke Kristovu stolu jsou zváni všichni bez rozdílu církevní příslušnosti, všichni, kdo věří v Ježíše Krista.

Píseň během vysluhování – 261

- *Veźměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Veźměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění: (2Kor 5, 17); (Kol 3, 16)

A. *Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!*

B. *Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha*

Děkovná modlitba:

Bože, náš děkujeme Ti, že nás přijímáš za své děti. Děkujeme Ti, že se můžeme scházet ve Tvém jménu. Tvé skutky si chceme připomínat, Tvé cesty chceme vyhledávat a Tvému Slovu chceme naslouchat. O to vše prosíme v méně Tvého Syna Ježíše Krista. Amen

Píseň: 288

Ohlášky:

Přímělná modlitba:

Bože! Oslavujeme tě za to, že nejsi Bohem proti nám, ale Bohem pro nás. Radujeme se z toho, že nechceš být Bůh bez nás, ale Bůh s námi. Tobě patří chvála na nebi i na zemi. Prosíme tě, buď s námi i dnes a ve všech vánočních shromážděních. Buď s křesťany všech církví, kteří spolu s námi vítají narozeného Vykupitele. Dej jim i nám ve svátečních shromážděních potěšení a povzbuzení vánočním evangeliem Buď s nemocnými, starými a opuštěnými. Buď s těmi, kterým ubývá naděje a kteří se nemají z čeho radovat. Buď se všemi, kdo budou slavit vánoce vzdáleni od svých domovů, i s těmi, kdo žijí bez lásky a přátelství; s těmi, které nikdo neobdaruje a kteří nemají koho obdarovat.

Bože, který jsi s námi, dej, aby tvé světlo, světlo odpuštění a slitování, prozářilo všechny malé i velké temnoty našeho světa. Uprostřed radosti i tísní vyhlížíme ten den, kdy setřeš každou slzu z našich očí a smrti už více nebude. A společně ještě voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Posláni: (Neh 8, 10)

Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“

Požehnání: (Ef 6, 23-24)

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.

Píseň: 298